

Zatímco dnes je výběr hraček pro děti opravdu velký, v 70. a 80. letech 20. století byla situace úplně jiná. Hračky ze Západu se na tuzemský trh dostávaly pouze v omezeném množství a často nelegálně, a i proto si v té době děti každé hračky více považovaly a měly k ní hlubší vztah. Právě v této době se zrodila legenda, figurka Igráček. Snad všichni narození v této době se s postavičkou během dětství setkali. Na počátku nového tisíciletí to ale vypadalo, že se tato figurka stane minulostí.

Oživená legenda S DUŠÍ

Otcem Igráčka je český designér Jiří Kalina, který pracoval ve společnosti IGRA (název společnosti byl odvozen z ruského výrazu pro hru »igra«). Jeho velkým koníčkem bylo letecké modelářství, v němž patřil mezi světovou špičku. Na modelářských soutěžích se seznámil s Hansem Beckem, který přišel s první ideou plastové figurky. Společně nápad rozvíjeli a vznikly z něho dvě značky: Playmobil v Německu a Igráček v Československu. Původním záměrem bylo vytvořit alternativu ke klasickému cínovému vojákovi, s nímž budou i menší děti moci dobře manipulovat a samotná ruka figurky bude disponovat úchopem pro další příslušenství. Mělo jít o plastovou figurku, která znázorňovala různé pracovní činnosti. Milý vzhled Igráčkovi vdechla paní Pavlíčková Krejchová, jež je i autorkou ženské verze Igráčka v podobě zdravotní sestry s její v té době typickou sukni. Úplně první Igráček spatřil světlo světa v roce 1976, byla to osmicientimetrová postavička zedníka. Brzy po něm následovala další povolání: kominík, kuchař, horník nebo námořník.

Každý rok přibývaly asi čtyři nové modely. Za nekontroverznější model v celé historii postavičky je považován příslušník Veřejné bezpečnosti. Někdo to vnímal jako poctu a jiný jako legraci. Na počátku 80. let se Igráčkovi pokusila konkurovat nepříteli vydaná skládací napodobenina, kterou byl Hejrupáček.

Společnost IGRA postavičku vyráběla velmi úspěšně do roku 1989. Mezi lety 1990 a 2006 výroba skomírala, až vyvrcholila ve finanční potíže, které skončily rozprodejem majetku společnosti. Velký vliv na ukončení výroby měla záplava levných a nekvalitních hraček z Asie, nezáměr o postavičku, nedocení její kvality a také špatné manažerské kroky tehdejšího výrobce. Úplně posledním modelem a snahou přiblížit se nové generaci dětí byl skateboardista, jenž ale celý propad nezachránil.

NESNADNÁ ZÁCHRANA

Slávu Igráčka obnovil český výrobce hraček, společnost Efko-karton, který v roce 2008 odkoupil značku a technologie pro výrobu. V září roku 2010 se Igráček dostal

znovu na hračkářský trh s různými inovacemi. Postavička má otáčivé zápěstí, kvalitní materiály, nové barvy, potisky a řadu příslušenství – herní prostředí a auta. „Největší potíž při odkupu licence Igráčka byla v tom, že k těmto různě starým formám neexistovala žádná výkresová dokumentace a technické listy. Nezbylo tedy nic jiného, než každou z forem otestovat a rozhodnout o jejím využití nebo případné náročné opravě. Na rozdíl od smutných příběhů sešrotovaných forem jiných známých československých hraček se ale nakonec podařilo Igráčka zachránit a v rámci remodelingu ho učinit atraktivním i pro aktuální generace dětí,“ uvedl jednatel společnosti Efko-karton Miroslav Kotík. „Úpravou prošla také hlava, u níž jsme vyřešili problém s jejím odpadáváním. Nadále je otočná o 360 stupňů a zůstal rovněž typický nos a sundavací vlasy. Potýkali jsme se i s častým problémem rozpadávání figurky, což jsme vyřešili úpravou forem hlavy a zacvakávacího mechanismu uvnitř postavičky. Jak s oblibou říkám, každý Igráček má svou duši. Hned v začátcích jsme věděli, že